

હયાટાઘાટ કાવ્ય-સટીક

સં. મુનિ કલ્યાણકીર્તિવિજય

આ કાવ્ય એક જ શ્લોકનું છે. તેમાં કેતુ સિવાયના સૂર્યાદિ આઠ ગ્રહોનાં વાહનાદિ સાથે અટ્ ધાતુને જોડીને બનાવેલાં નામો દ્વારા ગ્રહોને પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે, કે અમારું રક્ષણ કરો.

આ શ્લોકની ટીકા પણ સાથે આપી છે, જે પ્રતિની શરૂઆતમાં લખેલ - **શ્રીવીતરાગાય નમઃ ॥** એવા ઉલ્લેખથી કોઈ જૈન વિદ્વાને (મુનિ/ગૃહસ્થે) લખેલી હોય તેવું અનુમાની શકાય છે.

ટીકાકારે સર્વપ્રથમ શ્લોકનો ધ્વન્યર્થ આપ્યો છે અને પછી એક એક શબ્દને લઈ, તેની વ્યુત્પત્તિ કરવાપૂર્વક અને સન્દર્ભરૂપે અનેક કોશોનો આધાર આપવાપૂર્વક, તેનો અર્થ એક એક ગ્રહમાં પ્રસ્થાપિત કર્યો છે. જે તેમના વ્યાકરણાદિ શબ્દશાસ્ત્રોના પાણ્ડિત્યને સૂચવે છે.

તેમણે જે કોશો/કોશકારોનાં નામ, સન્દર્ભરૂપે પાઠ સાથે આપ્યાં છે, તે છે : શબ્દાર્ણવ, હલાયુધ, ધનવ્જય, સાર્વ, અનેકાર્થધ્વનિમજ્જરી, શાશ્વત, નિખિલાર્થ, કેશવ, કાણ્વ. 'કાવ્યોહારક' અને 'કાણ્ડ' એ પણ કોઈ કાવ્યના ઉદ્ધરણરૂપ તથા કોઈ કોશવાચક નામ હોય એમ જણાય છે.

કર્તા : સ્તુતિના કર્તા અથવા ટીકાના કર્તા તરીકે આશ્ચી પ્રતિમાં ક્યાંય કોઈ ઉલ્લેખ નથી.

પ્રતિ પરિચય : પાટણના શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમન્દિરના ડા. ૩૧૧ ની ૧૮૩૭૦ ક્ર. ની પ્રતિની ફેરોક્ષના આધારે આ કૃતિનું સમ્પાદન કર્યું છે. પ્રતિમાં ૧ જ પત્ર છે. તેની બન્ને બાજુએ લખાણ છે. અક્ષરો મોટા તથા સુઘડ છે. લેખક અથવા લેખનસંવત્નો ક્યાંય ઉલ્લેખ નથી પરંતુ લેખનશૈલી ઉપરથી લેખનકાળ ૧૮ મો સૈકો અનુમાની શકાય.

—

सटीकं हयाटाखाट-काव्यम्

॥ ८ ॥ श्रीवीतरागाय नमः ॥

हयाटाखाट-सिंहाटागोटाजाटास्सशक्तयः ।

खाट-पाट-सरोटाटा वारनाटा ह्यवन्तु नः ॥१॥

अस्य ध्वन्यर्थः

कश्चिदात्मानं प्रति स्वाशिषमुररीकृत्य वदति-ते वारनाटाः सूर्यादयो-
ऽष्टसङ्ख्यावच्छिन्नग्रहाः नः-अस्मान् अवन्तु-रक्षन्तु वा पालयन्तु ।

कथम्भूतास्ते ? हयाटाखाटसिंहाटागोटाजाटाः - हयेन सप्तास्य-
विलक्षणेनाऽटति लोकं परिक्राम्यति वाऽऽक्राम्यतीति हयाटः सूर्यः । तदेव
कोशेन वाच्यम्-

मार्तण्डः काश्यपि सूर्यो हयाटो लोकतापनः ।

इति शब्दार्णवेन ।

चन्द्रमाः कीदृशः ? आखाटः - आखेन करणीभूतेन मृगेणाऽटति
सूर्यस्य पृष्ठि(ष्ठ)तो गच्छतीति आखाटश्चन्द्रः ।

आखस्तु मृगरेवत्योराखुर्मूषकवाचकः ।

इत्यपि शब्दार्णवे स्पष्टम् ।

हिमांशुश्चन्द्रमा दोषी मृगाटाखाट इत्यपि ।

इति हलायुधः ।

भौमः कीदृशः ? -सिंहाटः-शृङ्गादिभिर्भूतलं हिनस्ति वा ताडयति
वा उत्खनतीति सिंहः वृषभः । तेन सप्तर्षिमध्याधोदेशेनाऽटति गच्छतीति सिंहाटो
भौमः ।

शृङ्गी कर्दमकोऽत्यागी सिंहो वृषभ इत्यपि ।

इति धनञ्जयः ।

कुजः कुसूनुः सिंहाटो भौमो भूमिसुतश्च सः ।

इति सार्वः ।

बुधः कीदृशः ? - गोटः - गवा हरिदध्नेनाऽटति गच्छतीति गोटः
बुधः ।

गौरिन्द्रिये हये चापे सूर्ये पृथ्व्या(ध्व्य)ङ्गविस्तरे ।
इत्यनेकार्थध्वनिमञ्जर्याम् ।
हरिद्रूपो बुधो गोट ।
इति शास्वतः (शाश्वतः) ।

गुरुः कीदृशः ? अजाटः-अजेन पीतकरिणाऽटति गच्छतीति अजाटः ।
लीलालपेज्यः अजो वै पीतनागकः ॥
इति काव्योहारकः ।
बृहस्पतिरजोटाऽपि ॥
इति काण्डः ।

हयाटश्च आखाटश्च सिंहाटश्च गोटश्च अजाटश्च ते हयाटाखाट-
सिंहाटगोटाजाटाः ।
शुकः कीदृशः ? - खाटः - खेन स्वे(श्चे)ताध्नेनाऽटति गच्छतीति
खाटः ।

खशब्दो नागके सौराजाकाशे श्वेतवाजिनीति
शब्दार्णवः ।
खाटः शुक्रस्सुराचार्यो भार्गवश्चोशनाः कविः ॥
इति हलायुधः ।

शनिः कीदृशः ? पाटः-पेन खञ्जपादेनाऽटति वा पेन महिषेणाऽटति
गच्छतीति पाटः ।

पस्तु पद्मे खरे देहे पादखञ्जे तु ववरे ॥
इति निखिलार्थः ।
पाटस्तु गवि ताम्बूले शनौ पारम इत्यपि ॥
इति शब्दार्णवः ।

राहुः कीदृशः ? - सरोटेन मीनेनाऽटति गच्छतीति सरोटाटः राहुः ।
सरसि वा तदेव अटतीति सरोटः मीनः ।

मत्स्ये हंसे सारसे च सरोटः परिकथ्यते ॥

इति केशवः ।

राहुस्तमस्सरोटाटः ॥

इति काण्वः ।

केतोस्तु राहुशिरःपृथक्मात्रविवक्षया विवक्षितत्वमत एव नेहोचितम्
(नेहोक्तम्) ।

खाटश्च पाटश्च सरोटाटश्च ते खाटपाटसरोटाटाः । पुनः कथम्भूताः ?-
सशक्तयः । शक्तिभिः षोडशमातृकादिभिः सह वर्तमाना इत्यर्थः । वा
स्वस्वपत्नीभिः सह वर्तमानाः, वा अष्ट-दुर्गादिशक्तिभिः सहेति । इत्यनेन स्त्रीणां
परदुःखासहिष्णुता सुखगन्तृत्वभावश्च सूचितः । स्वदुःखप्रहाणेच्छानुकूलतया
तासामत्राऽतिप्रसङ्गश्च ।

एतद्विशेष्यविशेषणावच्छिन्नसूर्यादयः वारनाटाः स्वस्वदिनेषु नाटयन्ति
वा स्वयमेव नटन्ति-इति वारनाटः(टाः), नः अवन्तु । कुतो ? यतः सशक्तयः ।
अतः शक्त्या सह वर्तमाना नो-अस्मानपि पालयन्तु इति सङ्क्षेपान्वयः ॥

